

munerationer i et virkelig retfærdigt og passende Forhold, men, saaledes som Sagen nu staaer, kan jeg ikke Andet end efter min Overbeviisning ansee det rigtigst, at de ærede Rigsdagsmænd, som have bidraget til, at dette Forslag nu foreligger os, vilde gjøre bedre i og ikke vilde skade deres Sag, men derimod fritage Thinget for et, som jeg vistnok troer, uundværdigt Ophold ved at tage deres Forslag for Diebliffet tilbage. Jeg maa i det Mindste stemme imod det under denne Sag og paa dette Trin.

Varfod: Hvis jeg ikke ved at forespørge hos Folkethingets ærede Formand havde hørt, at disse Nummere vilde blive satte under Afstemning, hvert enkelt for sig, skulde jeg ikke have taget Ordet, da jeg saa trofast vilde have stillet paa, at Forslaget var blevet forkastet; men, da der nu ikke vil blive afstemt under Et, men særskilt over hvert Nr., skal jeg tillade mig at udtale et Par Ord, blot om to af de Postor, som her ere opførte. Jeg skal da tillade mig med Hensyn til Nr. 9, Generallieutenant Rømer, at ytre, at, saavidt mig er bekendt, fik han, da han i sin Tid under Martzministeriet tog sin Afked, den her opførte Pension, idet Pensionens endelige Normering blev reserveret Thinget, og jeg haaber, at hans Pension har den samme Stilling den Dag i Dag. Posten under Nr. 12 er imidlertid den, som nærmest har bragt mig til at tage Ordet, fordi jeg nødvendig vilde, at et saadant Forslag skulde være gjort her i Folkethinget, uden at have mødt en bestemt og directe Indsigelse (Mæget godt!). Det er ganske vist, at, naar man slaar op i de os meddeelte Lister over Understøttelser fra Statssecretariatet for Naadesager under Pag. 8, den næstnederste Linie, finder man der anført Bredahl, Christian Hviid, Cand. phil., Fæster paa Sorø Akademies

Gods, 100 Rbd., men jeg tillader mig at troe, at de 15 Herrer, som have stillet det Forslag, at denne Post skulde gaae ud, have gjort det uden at vide, hvem det var, de indstillede til at berøves en saadan aarlig Indtægt, da jeg, hvis de ikke havde gjort det, uden at vide hvad de gjorde, vilde for mit Vedkommende fristes til deri at maatte see Noget, som jeg ikke kunde betragte som Andet end Uffjensomhed mod Fortjenester og Mangel paa Pietet. Hvem er den Bredahl, som her er opført? det er en Fæster paa Sorø Akademies Gods, men, mine Herrer! det er Christian Hviid Bredahl, en Mand paa 66 Aar, som i en lang Række af Aar og ved ikke faa Arbejder har gjort sig fortjent som Digter (Ja! Ja!), og det er en Digter, som under bestandigt trange, yderlig trange Kaar, har som maaskee ingen Anden og til en Tid, da saa Andre vovede det, talt Armødens og Undertrykkelsens Sag mod de rige og mægtige Undertrykkere (Hør!). Men Dette kun i Forbigaaende, thi den Reining, hvori han som Digter har arbejdet, er vistnok noget Tilfældigt og af underordnet Betydning, men, hvad der ikke er af underordnet Betydning, det er, at han som Digter i vor Literatur indtager en Plads, som, hvis han ikke var Fæster paa Sorø Akademies Gods, men s. Ex. Professor, eller, hvad man gjør saamange af vore Digtere til, Professor, Statsraad, Ridder o. s. v., vilde have gjort, at han ikke vilde have kommet til at staae her med en aarlig Indtægt fra Naadessecretariatet af 100 Rbd., men, at han var kommen til at staae paa en anden Plads, hvor jeg ogsaa hellere havde seet ham, var kommen til at staae ikke med 100 Rbd., men med det fire-, fem- eller dobbelte Beløb paa Pag. 24 i Cultusministerens Budget, blandt dem, som have en aarlig Indtægt af den til Videnskaber og Kunstes Fremme normerede Capital.